

Aleg 1031**Sprawozdanie**

Wydziału krajowego o krajowej Wyższej Szkole lasowej
we Lwowie za rok 1911/12.

Wysoki Sejmie!

Zeszłorocznego sprawozdania o krajowej Szkole lasowej nie mógł Wysoki Sejm załatwić, uzupełniamy zatem powyższe sprawozdanie najważniejszymi wiadomościami o Zakładzie, jakie mamy do zanotowania w ciągu roku szkolnego 1911/12.

Napływ uczniów do krajowej Szkoły lasowej stale wzrasta, zwłaszcza zgłasza się do niej coraz więcej kandydatów z dostatecznymi kwalifikacjami naukowymi, a zatem co najmniej z ukończoną szóstą klasą szkół średnich. Uczniów ze świadectwem maturalnem zapisanych było w ostatnim roku szkolnym 30. Wszystkich zaś uczniów było zapisanych na początku roku szkolnego:

uczniów z ukończoną :	na I.	na II.	na III.	Ogółem
4 lub 5 klasą szkół średnich . . .	17	9	6	32
6, 7, lub 8 klasą szkół średnich . .	14	11	8	33
średnią szkołą rolniczą	4	6	1	11
maturą szkół średnich i handlowych	9	12	9	30
Razem . .	44	38	24	106

W ogólnej sumie zapisanych uczniów do krajowej Wyższej Szkoły lasowej we Lwowie, 55 pochodziło z Galicji, 39 z krajów pod panowaniem rosyjskiem, a 12 z Bułgarii.

Sprawowanie się uczniów podczas całego roku szkolnego było odpowiednie, pod tym względem Wydział krajowy nie miał powodu wyrażenia swego niezadowolenia, w porównaniu zatem do lat poprzednich, w których ten krajowy Zakład był niejednokrotnie widownią niepokojów, widoczny jest zwrot ku lepszemu. Pilność uczniów i wyniki z egzaminów pozostawiają w tej szkole jeszcze wiele do życzenia, jakkolwiek i pod tym względem nauczyciele widzą z każdym rokiem pewne polepszenie. Do egzaminu głównego z końcem roku III. siadło 14 uczniów. Wszyscy zdali ten egzamin dobrze, z wyjątkiem jednego ucznia, który otrzymał poprawkę.

Wobec zwiększającego się z każdym rokiem napływu uczniów do szkoły, a zbyt szczupłego pomieszczenia, jaki ona obecnie posiada, rozszerzenie budynku szkolnego stało się sprawą nad wyraz pilną. Wprawdzie Wysoki Sejm uchwalając w roku zeszłym budżet krajowy, przychylnie załatwił tę sprawę, upoważniając Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki komunalnej w wysokości 250.000 K na dobudowę pierwszego piętra w obecnym budynku szkolnym, jednakże ten projekt po ponownem rozpatrzeniu go przez fachowych techników okazał się trudnym do wykonania. Po szczegółowem i gruntownem zbadaniu wytrzymałości ścian i fundamentów starego budynku szkolnego, eksperci orzekli, że nie byłoby wskazane, ze względu na bezpieczeństwo i z powodu trudności technicznych, jakie łatwo dopiero w ciągu budowy wystąpićby mogły, dobudowywanie piętra chociażby tylko na najsilniejszej jeszcze części starego budynku. Wobec tego Wydział krajowy postanowił odstąpić od wykonania tego projektu, natomiast polecił swemu architekcie przygotować projekt i przybliżony kosztorys nowego budynku, zastosowany do potrzeb Zakładu i liczący się, o ile to tylko byłoby możliwe ze względami oszczędności. Okazało się, że budynek nowy nie da się taniej postawić jak za kwotę około 370.000 K, doliczając zaś dwuletni koszt najmu ubikacji potrzebnych dla pomieszczenia szkoły w ciągu trwania budowy, wydatek wzrósć musi przynajmniej do kwoty 390.000 do 400.000 K, zatem byłby większy o 150.000 K od kredytu wyznaczonego na ten cel przez Wysoki Sejm zeszłoroczną uchwałą budżetową. Wydział krajowy nie chciał brać na swoją odpowiedzialność tak znacznego przekroczenia kredytu i użycia go w inny sposób t. j. nie na dobudowanie I. piętra, lecz na wybudowanie całkiem nowego gmachu i wołał raz jeszcze przedstawić Wysokiemu Sejmowi sprawę tej budowy na podstawie nowego projektu i kosztorysu szczegółowego.

W ciągu roku szkolnego 1911/12 w personalu nauczycielskim krajowej szkoły lasowej zaszły pewne zmiany, mianowicie powierzyliśmy docenturę języka polskiego Dr. Stanisławowi Poluchowskiemu, naukę fizyki p. Kazimierzowi Szulzowi, zaś wykłady chemii, matematyki i języka niemieckiego Dr. Stanisławowi Niemczykiemu. Dr. Władysław Szafer upatrzony przez nas na przyszłego profesora botaniki w szkole lasowej jako stypendysta Wydziału krajowego uzupełniał swoje fachowe studia, w półroczu zimowem w Monachium, zaś w lecie zwiedzał większe gospodarstwa lasowe w kraju i badał florę leśną wśród drzewostanów najbardziej typowych okolic.

Po zniesieniu przymusowych praktyk wakacyjnych po ukończeniu II. roku, uczniowie szkoły lasowej wraz z profesorami odbywają kilka większych i pouczających wycieczek do wzorowo urządzonych gospodarstw leśnych w kraju. W tym roku w ciągu miesięcy letnich: w kwietniu, maju i czerwcu urządziła Dyrekcyja pierwszą seryę takich wycieczek obmyślanych z pewnym planem. Między innymi zwiedzili uczniowie gospodarstwo lasowe w Brodach, dla poznania zakładów przemysłowych, rewiru sosnowego na piaskach i za-

lesień na odwodnionych torfach. Byli dalej w Jaworowie, celem oglądnięcia zalesień na piaskach lotnych, w Hrebennem, celem zwiedzenia buczyny odnawianej zapomocą nasienników. Zwiedzono państwo Wygodę wraz z zakładami przemysłowemi i destylarnię drzewa bukowego, w Mizuniu urządzenia spławaczkowe, w Janowie tartak wodny nowego typu i wyrób zrębów, w Skolem wzorowe zalesienia górskie itd. Wogóle wycieczki te przyniosły uczniom znaczną korzyść, tem bardziej, że obowiązani byli po powrocie z nich przedkładać szczegółowe sprawozdania.

W preliminarzu szkoły lasowej za r. 1913 nie znachodzą się żadne większe wydatki nadzwyczajne, któreby wymagały na tem miejscu bliższych wyjaśnień.

Uchwałą Wysokiego Sejmu z dnia 14. lutego b. r. mieliśmy polecenie zbadać kwestyę założenia w możliwie najkrótszym czasie wyższej szkoły czyli Akademii leśniczej w naszym kraju, bądźto we formie samoistnego zakładu naukowego, bądźteż jako osobny fakultet leśniczy, przy jednym z uniwersytetów krajowych lub przy szkole politechnicznej we Lwowie.

Wydział krajowy miał już niejednokrotnie sposobność zastanawiania się szczegółowiej nad tą sprawą, była bowiem ona przedmiotem obrad tak kraj. komisji dla spraw rolniczych jak niemniej i specjalnej ankiety przez Wydział krajowy zwołanej dla spraw fachowego wykształcenia leśnego. Zgodnie z opinią wówczas wyrażoną, Wydział krajowy oświadcza się i dzisiaj za otwarciem nie osobnej Akademii leśnej w naszym kraju, co byłoby trudnem do urzeczywistnienia, lecz za otwarciem wydziału leśnego bądź przy Szkole politechnicznej we Lwowie, bądź też przy Studium rolniczem na Uniwersytecie krakowskim. Do tego też zdąża nasz wniosek sub 2), wzywający c. k. Rząd do założenia takiego fakultetu.

Raczy zatem Wysoki Sejm uchwalić na podstawie niniejszego sprawozdania :

1) Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o kraj. Wyższej szkole lasowej we Lwowie za r. 1911/12.

2) Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby możliwie w jak najkrótszym czasie założył Wydział leśny bądź przy c. k. Szkole politechnicznej we Lwowie, bądź przy Studium rolniczem c. k. Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie.

**Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem krakowskiem.**

Marszałek krajowy:

Adam hr. Gołuchowski w. r.

Sprawozdawca

Dr. Tadeusz Piłat w. r.

Członek Wydziału krajowego.

10

11

12

13

Sprawozdanie

Dyrekcji Wyższej Szkoły lasowej we Lwowie
za rok szkolny 1911/12.

W tym roku szkolnym w październiku przyjęto do Zakładu aż 106 kandydatów — więc właściwie więcej o 14-tu, niż sale wykładowe maksymalnie pomieścić mogą przy rysunkach, nawet na dwie partje dzielonych. Ażeby garnąć się do nauk młodzieży nie pozbawić sposobności nabycia wiedzy, zgodzono się raczej na to, by część studentów, dobrych rysowników, opracowywało tematy w domu. Atoli mimo to jeszcze 12 kandydatów, z wszelkimi kwalifikacyami nie znalazło pomieszczenia. Sprawę nowego budynku szkolnego, uchwaloną w zasadzie przez Wysoki Sejm, można tedy uważać za istotnie nagłą — bo od roku 1908 stale nie potrafimy zmieścić zgłaszających się kandydatów.

Oprócz tego dla dalszego rozwoju leśnictwa polskiego, grupującego się koło tej jedynej Szkoły zawodowej, należyte rozmieszczenie zbiorów, umożliwienie opracowania naukowego nagromadzonych z biegiem czasu materiałów w odpowiednio do wyżyny badań nowożytnych urządzonych pracowniach jest kwestyą pierwszorzędną wagi.

Brak miejsca i natłok oddziaływa niekorzystnie szczególnie na bieg i wyniki ćwiczeń praktycznych, bez których szkoła zawodowa naszego typu obejść się nie może. Nawet uposażenie w znaczniejszą ilość przyborów nie zapobiegło złemu, gdyż ćwiczenia, o ile odbywać się muszą w salach za ciasnych, przepchnionych, nie dających dostępu bezpośredniego każdemu ze studentów do okazów i instrumentów, są za mało wydajne w porównaniu z wysiłkiem i pracą profesorów. Pierwszy raz w tym roku szkolnym wprowadzono próbne zamiast praktyki wakacyjnej sześciotygodniowej, przepisanej między rokiem drugim a trzecim, dalsze wycieczki naukowe dla roku trzeciego pod kierunkiem profesorów, celem zapoznania ich z różnemi dziedzinami wegetacyi leśnej i typami gospodarstw kraju.

Obowiązkowe sprawozdania pisemne z wycieczek takich, krytykowane w sali wykładowej przez profesorów i obrona przedstawionych wrażeń, sprawdziły wielką wartość praktyczną tego sposobu postępowania dla młodzieży.

Wyłania się jednak niestety jedna prawdopodobnie nieprzewidywalna trudność, że u nas w kraju zbyt mało jest większych majątków leśnych wzorowo prowadzonych — więc musielibyśmy za często najeżdżać jednych i tych samych gospodarzy. Czy tedy starczy na czas dłuższy, bez powtarzania się programów na wycieczki dalsze naukowe dla studentów — czy będą nas i nadal widzieć chętnie — pokaże przyszłość.

I. Grono profesorskie.

Skład osobowy grona uległ zmianie tylko co do docentów Dra Bernackiego, Dra Rybczyńskiego, Dra Ciesielskiego których zastąpiono Drem Niemczykiem, prof. Szulcem i Paluchowskim. Wydział krajowy raczył pozwolić na przyjęcie asystenta dla katedry miernictwa, inżynierzy i rysunków, gdyż profesor nie może pracy podołać. Z końcem roku szkolnego stan był następujący:

A. Profesorowie stali.

1. Dyrektor Szkoły a zarazem profesor Maryan Małaczyński, wykładał urządzenie gospodarstwa lasowego, kierował i zarządzał zakładem.
2. Profesor Stanisław Sokołowski: hodowla lasu, botanika leśna, nauka o siedlisku, meteorologia, wstęp do nauki leśnictwa.
3. Profesor Michał Janeczko: użytkowanie lasu, ochrona lasu, technologia drewna, rybactwo, handel drewnem.
4. Profesor Władysław Wojtan: miernictwo, zarys inżynierii, zabudowanie dzikich potoków, geometrya wykreślna, rysunki techniczne i konstrukcje do inżynierii.
5. Profesor adjunkt Bronisław Błocki: zoologia, botanika, mineralogia i geografia.
6. Profesor adjunkt Aleksander Kozikowski: szacowanie wartości lasu i statyka leśna, administracja lasu, pomiar drzewa, łowiectwo, matematyka stosowana, prowadzenie kancelarii.
7. Asystent katedry miernictwa i rysunków technik Sabiński.

B. Docenci.

1. Stanisław Paluchowski: język polski.
2. Kazimierz Szulc: fizyka.
3. Stanisław Niemczycki: chemia z laboratorium chemicznym, matematyka i niemieckie.
4. Dr. Zbigniew Pazdro: ekonomia społeczna.
5. Dr. Wiktor Hamerski: zasadnicze wiadomości z nauki prawa i administracji.
6. Dr. Kazimierz Zgórski: pomoc w nagłych wypadkach i higiena życia codziennego.
7. Dr. Władysław Kubik: sadownictwo.
8. Dr. Bronisław Janowski: zarys gospodarstwa wiejskiego.

II. Nauki wykładane.

Program naukowy uporządkowany w roku ubiegłym nie uległ żadnej zmianie.

III. Środki naukowe.

Stosunki nie zmieniły się na lepsze. Z powodu braku miejsca niepodobna nagromadzić po muzeach materiałów ani opracować naukowo, ani rozmieścić w ten sposób, by studenci korzystali z nich w pełnej mierze. Wiele okazów marnuje się wskutek niewłaściwego umieszczenia. Muzea wyglądają jak magazyny. Z końcem roku szkolnego Szkoła rozporządzała następującymi środkami:

A. Biblioteka.

Księgozbiór szkolny, z którego także studenci korzystać mogą, liczy 2758 dzieł, w 4.825 tomach w tem 7 manuskryptów, 973 tablic i map i 28 atlasów. W tym roku pomnożono w bibliotece znacznie ilość starych dzieł polskich, dotyczących leśnictwa, przez zakupno reszty księgozbioru ś. p. Strzeleckiego i J. Siłkowskiego z Kamionki strumiłowej.

Do czytelní, dla braku miejsca tylko przez profesorów używanej, prenumerowano czasopism:

1) polskich	15
2) niemieckich	20
3) francuskich	1
				razem	36

Biblioteką zawiaduje prof. Kozikowski.

B. Zbiory.

Zbiorami podzielonymi na grupy zawiadują profesorowie, wykładający dotyczące przedmioty zawodowe. Muzea uzupełnia się przez dokupno i okazami zebranymi na wycieczkach lub też z darowizn. W roku 1911/12 przybyło:

1. Pomiar drzewa.

W roku sprawozdawczym 1911/12 zakupiono:

- 1) 2 klupy składane.
- 2) 1 hypometr systemu Döppera.
- 3) 1 taśmę stalową do mierzenia średnicy.
- 4) 4 linijki przyrostowe z noniuszami.
- 5) 1 piłkę składaną.

2. Łowiectwo.

- 1) 1 Lis wypchany darowała JWP. Kęrzycka z Jabłonowa.
 - 2) 1 kościotrup tegoż lisa „ „ „ „ „ „
 - 3) 2 kaczki podgorzałki wypchane darował uczeń III r. Sozański.
 - 4) 1 parostek w scypule
 - 5) 1 jastrząb gołębiarz darował uczeń III r. Białkowski.
 - 6) 1 parostek darował A. Pacyński z Babki W. Ks. Poznańskie.
 - 7) 2 parostki zakupione.
 - 8) 1 tablica ścienna: Genetyczny rozwój zwierząt jeleniowatych.
 - 9) 3 jaja bażancie darowała bażantarnia w Łańcucie, preparowane w szkole.
 - 10) Nogi sarnie preparowane w szkole.
- Prócz tego oprawiono na nowo wszystkie parostki. Zbiorami od 1-go 1912, zawiaduje prof. Kozikowski.

3. Urządzenie lasu.

- 1) Fotografia starych map lasowych z Jabłonki w Sanockiem;
- 2) Fotografia starych map lasowych z Jabłonowa na Podolu;
- 3) Taśm stalowych do mierzenia średnicy z obwodem pięć sztuk;
- 4) Taśm parcianych 20 metrowych pięć sztuk;
- 5) Hypometrów Weisego pięć sztuk.

C. Arboretum.

Ogród botaniczny koło szkoły jest uporządkowany. Wszystkie okazy poetykietowano na nowo. Ogrodem zawiadywał prof. Błocki.

D. Szkółki doświadczalne.

1. Ogród w Winnikach.

Przypadająca z płodozmianu część grządek pod zasiewy na rok przyszły, obsiano łubinem. Dodawano na próbę także nawozów mineralnych. Na grzędach przygotowanych posiano na wiosnę nieco zagranicznych gatunków oprócz różnych krajowych drzew i krzewów. Uczniowie podczas ćwiczeń uczyli się siewu, przesadzania i uprawy ziemi rozmaitemi metodami. W ciągu roku plewiono kilkakrotnie nowe siewy. Usuwano chwasty ze starszych kwater. Powywracane przez śniegi kwietniowe starsze drzewka na polach doświadczalnych, posadzono ponownie i umocowano początkowo drutami.

2. Szkołka w Brzechowicach.

Oplewiono grzędy — ponasiewano zwykłej sosny Banksa. Szkołkami zarządza profesor Sokołowski.

IV. Wycieczki naukowe i ćwiczenia praktyczne.

Szkoła lwowska pomimo pozornie niewłaściwego położenia w mieście wielkiem, posiada wyjątkowo szczęśliwe warunki do wycieczek naukowych praktycznych, gdyż stolicę kraju otaczają znaczne obszary lasów. zwyż 7000 morgów, bądź to miejskich, bądź prywatnych, bądź fundacyjnych, rosnące na różnorodnych siedliskach, rozmaicie zagospodarowane, a oprócz tego mamy las szkolny w Winnikach. Wycieczki cotygodniowe środowe do owych lasów okolicznych i lasu szkolnego, nie przedstawiają tedy żadnych trudności, ujęte zaś w system, przyczyniają się niepospolicie do wyszkolenia praktycznego uczniów we wszystkich działach nauk wykładanych.

Sprawozdania pisemne o wycieczce każdej, połączone z dyskusją nad treścią, są obowiązujące.

W ciągu roku szkolnego 1911/12 zrobiono 34 wycieczek naukowych, a mianowicie:

Rok I. 13 wycieczek z botaniki, zoologii i wstępu do nauki leśnictwa.

15-go października 1911 do Hołoska i Brzuchowic z prof. Błockim.

22-go października 1911 do Sichowa i Zubrzy z prof. Błockim.

23-go października 1911 do Winnik z prof. Błockim.

17-go kwietnia 1912 do Winnik z prof. Błockim.

24-go kwietnia 1912 do Brzuchowic z prof. Błockim.

1-go maja 1912 do Sichowa i Zubrzy z prof. Błockim.

8-go maja 1912 do Basiówki z prof. Błockim.

15-go maja 1912 do Brzuchowic z prof. Błockim.

22-go maja 1912 do Janowa z prof. Błockim.

5-go czerwca 1912 do Brzuchowic z prof. Błockim.

12-go czerwca 1912 do Sichowa z prof. Błockim.

19-go czerwca 1912 do Basiówki z prof. Błockim.

26-go czerwca 1912 do Janowa z prof. Błockim i Sokołowskim.

Rok II. 8 wycieczek z hodowli, pomiaru drzewa, miernictwa i obrony lasu.

17-go kwietnia 1912 do Winnik z prof. Sokołowskim.

24-go kwietnia 1912 do Winnik z prof. Sokołowskim i Kozikowskim.

1-go maja 1912 do Brzuchowic z prof. Sokołowskim i Kozikowskim.

8-go maja 1912 do Janowa z prof. Sokołowskim, Janeczką i Kozikowskim.

15-go maja 1912 do Lwowa z prof. Wojtanem.

5-go czerwca 1912 do Brzuchowic z prof. Janeczką.

12-go czerwca 1912 do Brzuchowic z prof. Kozikowskim.

17—26-go czerwca 1912 do Winnik z prof. Wojtanem (ćwiczenia z miernictwa).

Rok III. 12 wycieczek z hodowli, ochrony, ocenienia i urządzenia.

25—29-go października 1911 do Biłcza złotego z dyr. Małaczyńskim i prof. Sokołowskim.

24-go kwietnia 1912 do Winnik z dyr. Małaczyńskim.

27-go kwietnia 1912 do Brodów z dyr. Małaczyńskim, prof. Sokołowskim i prof. Janeczką.

8-go maja 1912 do Janowa z prof. Sokołowskim, Janeczką i Kozikowskim.

15-go maja 1912 do Wygody i Doliny z dyr. Małaczyńskim i prof. Janeczką.

22-go maja 1912 do Winnik z prof. Kozikowskim.

25-go maja 1912 do Sądowej Wiszni z prof. Sokołowskim.

1-go czerwca 1912 do Lelechówki z dyr. Małaczyńskim, prof. Sokołowskim i Janeczką.

5-go czerwca 1912 do Winnik z prof. Kozikowskim.

17—19-go czerwca 1912 do Skolego z dyr. Małaczyńskim, prof. Sokołowskim i Kozikowskim.

20—24-go czerwca 1912 do Winnik z dyr. Małaczyńskim i prof. Kozikowskim.

30-go czerwca 1912 do lipca 1912 do Wschodnich Karpat z dyr. Małaczyńskim, prof. Janeczką, Sokołowskim i Kozikowskim (ćwiczenia z urządzenia).

Tegoroczne ćwiczenia z miernictwa odbyły się w części lasu Winnickiego, zwanej „Za Maryówką“. Studenci wykonali zdjęcia granic teodolidem

i obliczenia rzędnych, tudzież wyrysowali z tychże obliczeń mapy — pod kontrolą profesora i asystenta.

Ćwiczenia z urządzenia lasu odnosiły się do części lasu Winnickiego zwanej „Żupan“. Opracowano 122'95 ha. Wielkie ćwiczenia Winnickie trwały od 17. do 26. czerwca 1912.

V. Uczniowie i egzamina.

W roku szkolnym 1911/12 uczęszczało ogółem 110 uczniów, a mianowicie:

A) w zimie: 1) na półrocze pierwsze 44, — a) z egzaminem wstępnym 9; Bernolak Karol, Bieńkowski Stanisław, Fiałkiewicz Julian, Foka Roman, Harmata Wojciech, Krasicki Zygmunt, Niedźwiński Jan, Pełczyński Zygmunt, Radzikowski Stanisław;

b) bez egzaminu wstępnego 25: Ambroziewicz Feliks, Aleksandrowicz Wacław, Bańkowski Czesław, Blaskow Kiryło, Bojanowicz Henryk, Brodzikowski Aleksander, Jagodziński Jan, Jamrot Wacław, Kałkowski Stanisław, Kobylewski Stanisław, Kosiński Zygmunt, Kożucharów Ilia, Madeyski Tadeusz, Martyniec Roman, Mouson Antoni, Neyman Franciszek, Niewęglowski Henryk, Petrof Filip, Steczyński Stanisław, Stilger Stanisław, Święcicki Roman, Wlachow Nikoła, Wolczew Todor, Zdziennicki Józef, Żurowski Feliks.

c) repetentów 10: Boehm Czesław, Broś Władysław, Dellmann Mieczysław, Dobrostański Jan, Drewiński Edward, Dudziński Ludwik, Kozłowski Zygmunt, Piotrowski Kazimierz, Popławski Witołd, Weyse Witołd;

2) na półrocze trzecie 38 — w tem repetentów pięciu: Bakałów Georgi, Broś Edmund (rep.), Bunikiewicz Kazimierz, Chrościecki Feliks (rep.), Ganczarski Adolf (rep.), Ganczew Ganczo, Gawliński Bogusław, Janicki Feliks, Jasiński Aleksander, Kallay Jan, Kawakliw Georgi, Kończakowski Romuald, Konopka Eugeniusz, Korsuń Mieczysław, Kozłowski Jan, Kożucharów Nikoła, Laskowski Zdzisław, Łaczek Józef (rep.), Markiewicz Jan, Matuszyński Stanisław, Manafow Stanczo, Napadiewicz Jerzy, Neronowicz Zenon, Olszewski Jan, Osada Czesław, Pieniążek Jarosław, Połatkiewicz Daniel (rep.), Rostański Jan, Richter Artur, Skawiński Jerzy, Skibniewski Stefan, Sokalski Jan, Skrzyński Włodzimierz, Stanczew Stanczo, Urbański Alojzy, Wańkowski Janisław, Zarzyka Kazimierz, Związek Wojciech;

3) na półrocze piąte 24: Białkowski Marceli, Czarnecki Tadeusz, Dakowski Waleryan, Doleżał Józef, Dyndowicz Bolesław, Iglikowski Ignacy, Kałużyński Szczepan, Kamieński Przemysław, Kobiela Michał, Konarski Konstanty, Kosztulski Mieczysław, Krzyżanowski Maryan, Medoń Władysław, Nartowski Antoni, Pruszyński Andrzej, Richter Stanisław, Rogulski Roman, Sokółowski Wincenty, Sozański Bronisław, Synwierski Stefan, Wąchal Szymon, Witkowski Tadeusz, Woszczyński Stanisław, Żółtowski Edward.

B) W lecie oprócz wyżej wymienionych przybyli jeszcze:

a) na półrocze drugie: Trojnarowski Zygmunt (rep.); b) na półrocze trzecie: Jankowski Bolesław (rep.); c) na półrocze szóste: Kaczmarczyk Józef, Szkowron Stanisław.

W lipcu 1911/12 pozdawało egzamina półroczne w przepisany terminie:

A) na półroczu drugim 9: Brodzikowski Aleksander (z odzn.), Dudziński Ludwik, Fiałkiewicz Julian (z odzn.), Neyman Franciszek, Jamrot Wacław, Kosiński Zygmunt (z odzn.), Niewęglowski Henryk, Steczyński Stanisław, Żurawski Cezaryn.

11 odłożyło egzamin na październik z powodu stwierdzonych świadcstwami lekarskimi niedomagań — 1 dostał poprawkę — 1 odpadł.

B) Na półroczu czwartym 13: Bunikiewicz Kazimierz, Ganczew Ganczo, Janicki Feliks (z odzn.), Jasiński Aleksander, Korsuń Mieczysław, Kozłowski Jan (z odzn.), Łaczek Józef, Matuszyński Stanisław (z odzn.), Napadiewicz Jerzy (z odzn.), Olszewski Jan, Pieniążek Jarosław (z odzn.), Skibniewski Stefan (z odzn.), Związek Wojciech.

10 odłożyło egzamin na październik z powodu słabości stwierdzonych przez lekarzy — 2 dostało poprawki.

C) Na półroczu szóstym 17: Dakowski Waleryan, Doleżał Józef, Iglikowski Ignacy (z odzn.), Kałużyński Szczepan, Kamieński Przemysław, Kobiela Michał, Konarski Konstanty (z odzn.), Kosztulski Mieczysław (z odzn.), Medoń Władysław, Nartowski Antoni, Pruszyński Andrzej, Richter Stanisław, Roguski Roman, Skowron Stanisław (z odzn.), Sokołowski Wincenty (z odzn.), Woszczyński Stanisław, Żółtowski Edward.

1 odłożył egzamin na październik z powodu stwierdzonej przez lekarza choroby, — 3 otrzymało poprawki.

W ciągu roku szkolnego wystąpiło ze szkoły 42 uczniów. Egzamin główny odbywał się w roku 1911/12 tylko w terminie lipcowym od 24 do 27. Do egzaminu zgłosiło się 14 kandydatów:

Postęp bardzo dobry uzyskało 4: Iglikowski Ignacy, Konarski Konstanty, Sokołowski Wincenty, Woszczyński Stanisław.

Postęp dobry 3: Kałużyński Szczepan, Richter Stanisław, Żółtowski Edward.

Postęp dostateczny 3: Dakowski Waleryan, Medoń Władysław, Semianów Aleksander.

Poprawki otrzymało 3, — odpadł 1, — przeto ukończyło w roku 1912 szkołę 10 uczniów.

Jako delegaci funkcyonowali przy egzaminie głównym, ze strony c. k. Rządu: WPan Lisikiewicz Franciszek, starszy komisarz c. k. inspekcji leśnej — ze strony Wydziału krajowego WPan Stefan Komornicki, sekretarz.

VI. Kronika.

Szkolę zwiedzali kilkakrotnie: JWP. Dr. Tedeusz Pilat, zastępca Marszałka krajowego, WPan Stefan Komornicki, sekretarz Wydziału krajowego i w. i.

Prace grona profesorskiego:

1. Dyrektor Maryan Małaczyński:

a) piąte wydanie części druków do urzędu lasu według najnowszych doświadczeń,

b) trzecie wydanie części druków do zarządu lasem ze zmianami wskazanymi przez praktykę dni ostatnich,

c) artykuł w „Sylwanie”: Z wycieczki państwowego Towarzystwa leśnego.

2. Profesor Stanisław Sokołowski:

a) redakcja „Sylwana”,

b) artykuły w różnych sprawach bieżących w każdym numerze „Sylwana”.

3. Profesor Bronisław Błocki:

dwa artykuły w „Österreichische botanische Zeitschrift”, zatytułowane: „Beitrag zur Flora von Galizien”.

Lwów, 20. sierpnia 1912.

M. Małaczyński w. r.

Dyrektor Wyższej szkoły lasowej.